

یک دورهمی با چاشنی کارآفرینی



مریم دهقان
محرار



عکس: مهدیه غفوریان

یک آشپزخانه نسبتاً کوچک در خیابان امام رضا^(ع) که هشت بانوی سرپرست خانوار با همت سوسن مددی چراغ آن را روشن کرده‌اند یک سالی است راه‌اندازی شده است. حتی اوایل کار، راننده هم خانم بود که به دلیل مشکلاتی که در بازار برای زنان وجود دارد، نتوانست ادامه بدهد و حالا کار خرید و ارسال غذا را یک راننده آقا برای این مجموعه انجام می‌دهد. هرچند ظاهرش فروش غذای خانگی است، همه ماجرا این نیست و اگر قیمت غذاهایش را با ساده‌ترین رستوران و فست‌فود مقایسه کنید، ممکن است دلتان بخواهد یک بار هم شده غذاهایی را که خانم‌های باتجربه می‌پزند نوش جان کنید. دلیل این همه ارزانی به قول مدیر کانون فرهنگی-کارآفرینی «سندس» نگاه تربیتی به موضوع است، نه اقتصادی و سودآوری به نفع خود. سوسن مددی مدیر این مجموعه است و با اینکه حدود سی سال دارد، پختگی کلام و نگاهش بیش از آن نشان می‌دهد.

تولدی برای کارآفرینی

سوسن مددی از جمله بانوان دغدغه‌مند در عرصه فرهنگ و تربیت دختران و نسل آینده است. متولد ۱۳۷۰ است اما چهره و کلام و نگاهش به مسائل، به‌ویژه در حوزه کارآفرینی، بیش از این‌ها نشان می‌دهد. او با وجود سه فرزند کوچک سه، پنج و ده ساله سال‌هاست در حوزه فرهنگ فعالیت می‌کند و مجموعه فرهنگی ولایت را راه‌اندازی می‌کند و این کانون می‌شود بستر فعالیت‌های فرهنگی این بانو و از دل آن، کانون فرهنگی-کارآفرینی سندس متولد می‌شود. مددی تأکید می‌کند: در همه این مدت سعی کردم تعادلی بین زندگی شخصی و کاری ایجاد کنم تا هم از فرزندانم غافل نشوم هم کارها به‌خوبی پیش برود. همسر در تمام مسیر کمک کرده است و خط مشی این مجموعه را با نظارت او پیش می‌برم. از طرفی، با تقسیم کار و مدیریت داخلی، بخشی از کارها را واگذار کردم تا وقت بیشتری برای رسیدگی به امور داشته باشم.

+ تربیت دخترانی شایسته در پوشش لباس بهشتی سوسن مددی معتقد است خانواده‌مداری باید در کار دیده شود. بنابراین صحبتش را این‌گونه آغاز می‌کند: همسر من بنیادی به نام «ولایت» دارد که زیرمجموعه آن، کارهای فرهنگی و تربیتی انجام می‌دادیم و انجام می‌دهیم، هم برای پسران هم دختران. این موضوع به پیش از راه‌اندازی بخش غذای خانگی برمی‌گردد. ابتدا قصد داشتیم مجموعه‌ای همه‌جانبه برای بانوان ایجاد کنیم. از این رو، مجموعه‌ای فرهنگی راه‌اندازی کردیم به نام «سندس» که در قرآن به عنوان پارچه‌ای نازک از جنس ابریشم و بسیار گران‌بها برای زنان بهشتی معنا شده است که سرآمد اخلاق و رفتار انسانی و الهی هستند. هدف ما در این کانون، تربیت دخترانی است با تفکر انقلابی که شایسته پوشیدن چنین لباسی در معنا از جهت ارزشمندی وجود انسانی و اخلاق باشند. سودآوری و صرف فعالیت اقتصادی هدف ما نیست.

سندس چهار محور زنانه دارد

در سندس، چهار محور را برای زنان و دختران در نظر گرفته‌اند. یکی از طرح‌های آن‌ها جلوگیری از سقط جنین و ارتباط عاطفی با مادران باردار است. به‌ویژه برای مادران بارداری که توان مالی خوبی ندارند شرایط ویژه فراهم شده

است. «برای آن‌ها بسته‌های مخصوص مادر باردار در نظر گرفته‌ایم شامل مغزها، ماهی و خوراکی‌های تقویتی. متأسفانه به دلیل نبود نیرو هنوز به آنچه می‌خواستیم نرسیده‌ایم اما با مجموعه «نفس» که ویژه مادران باردار است ارتباط گرفتیم و گاهی برنامه‌های فرهنگی برایشان اجرا می‌کنیم.» یکی دیگر از بخش‌های سندس اجرای برنامه‌های فرهنگی-تفریحی برای دختران نوجوان مثل برگزاری همایش، اردو، مسابقات کتاب‌خوانی، تفریحات یک‌روزه و چندساعته در مراکز تفریحی شهر است. می‌گوید: بخشی داریم به نام «بانوی زائر» که با توجه به ارتباطی که با حسینیه نخودبریزها داریم توانسته‌ایم برای دختران، زنان و کاروان‌های بانوان، اسکان ارزان فراهم کنیم. طی چند روزی که گروه‌های زائر در این حسینیه مستقر هستند برنامه‌های فرهنگی، اتاق مشاوره و اجرای مراسم مذهبی برایشان برگزار می‌کنیم. در نهایت، بخش پخت غذای خانگی که ویژه زنان سرپرست خانوار است و همه کسانی که در این بخش فعالیت دارند جزو این دسته هستند. مددی می‌گوید: حتی اوایل کار، برای انجام خرید مواد اولیه و ارسال سفارش مشتری‌ها، راننده خانم داشتیم اما به دلایل مشکلاتی که برای بانوان وجود دارد نتوانست ادامه بدهد و مجبور شدیم راننده آقا استخدام کنیم.

جایی برای تمرین خواهرانگی

آرام محرابی بعد از شهادت برادرش کانونی را برای همفکری بانوان ایجاد کرد

اولی که برود، شهید شود و برگردد. اما حسین همان مرتبه اول به شهادت رسید. بعد از شهادت حسین، خیلی به بنیاد شهید می‌رفتم و دنبال انجام یک کار فرهنگی بودم. می‌خواستم خواهران شهدا را برای فرهنگ‌سازی دور هم جمع کنم. در سال ۹۸ از طریق سازمان تبلیغات توانستم کانون را ثبت کنم. بانو محرابی تصمیم داشت که همه کارها اساسی و اصولی انجام شود. به همین دلیل حتی مربی برای آموزش روایتگری به خواهران شهدا دعوت می‌کند. ابتدا هر کس از شهید خود روایت می‌کرد و بعد کم‌کم می‌توانست در مورد شهدای دیگر نیز

با یک سرچ ساده متوجه می‌شویم که شهید «حسین محرابی» به نام «شهید خندان مشهدی‌ها» معروف است. شهادت او در سال ۹۵ برای آرام محرابی، خواهرش، مانند تلنگری بود که باید این راه را ادامه می‌داد. او با شعار «هر خواهر شهید، یک راوی» کانونی را به نام «بیت الرقیه» در مشهد به ثبت می‌رساند، پایگاهی که علاوه بر روایتگری، منشأ کارهای جهادی خودجوش نیز هست. او می‌گوید: زمانی که برادرم عزم سفر به سوریه برای جنگ را کرده بود، فکر شهادت را هم نمی‌کردم زیرا سوریه را این‌طور ندیده بودم که یک نفر همان مرتبه

صحبت کند. «بعد از شهادت برادرم، هر جایی که مادرم را دعوت می‌کردند تا از شهادت حسین بگوید، من را به جای خودش می‌فرستاد و در این رفت‌وآمدها متوجه شدم در این میان، خلأ وجود دارد که نمی‌شود تنها به شهدای مدافع حرم پرداخت و باید در تمام حوزه شهدا کار شود. در واقع با کلاس‌های روایتگری می‌خواستم خواهران شهدا عملیات‌ها را آموزش ببینند و شکست و پیروزی‌هایمان را بدانند زیرا حتی بعضی اوقات خواهران شهدا هم از یک شهید دیگر اطلاعی نداشتند.» خواهران شهدا کار در این کانون را صرفاً به این مسئله بسنده نمی‌کنند و در برخی امور فرهنگی مانند کمک به اشتغال بانوان، ترویج فرهنگ ایثار و شهادت، کمک به نیازمندان هم فعال هستند.

